

Ракуць, І. Некалькі слоў ад чытача / Ірына Ракуць // Кобрынскі веснік. – 2019. – 19 студзеня. – С. 10.

Разважанні чытача Дзівінскай бібліятэкі пра адносіны да бібліятэкі, кнігі.

Некалькі слоў ад чытача

Наведваць бібліятэкі я любіла з маленства. На мае «чы- тацкае» шчасце ў вёсцы іх был
о аж
н
о чатыры. На сённяш
ні
дзень засталася толь
кі
дзе - шк
о
льная
і
вя
сковая.
Менавіта
вясковую (бо школьны
ўзрост даўно
мінуў)
люблю навед-ваць
і
па гэты дзень. Я
змяніла
месцаж
ы

харства, пераехала
ў
другую
вобласць,
але, прыязджаючы да
бацькоў
на
мілую
сэрц

у
Дзівіншчыну,
я
не
магу не наведа
ць
бібліятэку. Цяпер раблю гэта

ў
жо з двухгадовай дачушчай.

Гледзячы на тое, з

якім захапленнем яна разглядае кніжныя паліцы, гартае старонкі часопісаў, разумею -
гэта будзе такі ж адданы чытач, як і я.

Дзівінская біблітэка аб'яднала два фонды - дзіцячы і дарослы. Бібліятэкар Таццяна
Гурыш расказала, што агульная колькасць кніг налічвае больш за 17 тыс. экзэмпляраў.
Згадзіцеся, для вясковай бібліятэкі такая лічба ўражвае.

Асабіста мяне, як маладую маці, прыемна здзівіла неверагодная колькасць дзіцячых кніг
- ад казак да літаратуры, якая развівае. Яркія, прывабныя старонкі - так і хочацца ўсё
перагледзець, выбраць для свайго дзіцяці самае цікавае.

Таццяна Аляксандраўна гаворыць, што без чытача не праходзіць ні адзін дзень. І гэта
радуе. Я ж, карэнная дзівінчанка, ганаруся аднавяскоўцамі, якія ў век сучасных
тэхналогій не здрадзілі «жывой» кнізе.

Не ведаю, чаму з маленства ў мяне такія трапяткія ад- носіны да бібліятэк, да кніжных
паліц. Напэўна, прыкладам была і ёсць маці, якая любіць вольную часіну бавіць за чы-
таннем. Але я дакладна ведаю і ўпэўнена, што буду шчаслівая, калі і мае дзеці не
здрадзяць кнізе. Годнай, шчырай, са- праўднай.

Ірына РАКУЦЬ.